

Grændser ogsaa vil komme til at begaae temmelig stor Uretfærdighed. Vil man sige, at de blive forbeholdt paa smalle Belter for hele Jernbanestrækningen under Tet, saa vilde mange Egne af Sjælland komme til at betale mere, end de bør betale, og vil man sige, at de skulle forbeholdes paa Belter kun for kortere Strækninger, saa vil det falde uforholdsmæssig haardt navnlig for de Egne, hvor Jernbanen ikke har Opvand til begge Sider. Jeg troer i det Hele taget, det er en uheldig Bestemmelse, der er kommen ind i Loven af 10de Marts 1861, og jeg troer ikke, at det er eksempelvis, naar man erkjender, at man er gaaet en uheldig Vej, at man, idet man skal udføre en saadan uheldig Bestemmelse, da retter Noget paa den. Der kunde jo ogsaa anstilles en Række af Betragtninger over, hvorfor de øvrige Dele af Kongeriget have været fritagne for Expropriationsudgifter til Anlæg af Jernbaner, uagtet de have haft dem længere og faae dem i forholdsvis større Antal end de andre Provindsler. Men det skal jeg ikke indlade mig paa her. Ogsaa jeg skal erkjende, at denne Lov bør føres igjennem, og jeg troer ogsaa, den kan taale nogen Modification, men jeg troer ikke, det vilde være rigtigt at holde sig til Bogstaven i den ofte citerede § i Loven af 10de Marts 1861.

S. Jørgensen: Jeg hører til dem, som vilde være tilfreds med at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, uforandret. Jeg antager, at omtrent samtlige de Grunde, som her ere ansøgte for at gjøre Forandringer i Forslaget i en eller anden Retning, allerede have været under Overveielse, inden Lovforslaget er kommet til at foreligge for dette Thing, og det, at Forslaget foreligger, som det gjør, grunder sig paa, at man har troet, at det var den Skikkelse, hvori den foreliggende Expropriationslov vilde blive mest retfærdig og mindst uretfærdig. Jeg skal forsøge at paapege en Grund for, at det vilde være ubilligt at komme til at trække snevrere Grændser. Afskillige af de Egne, som antages nærmest at komme til at nyde Nytte af de paatænkte Jernbaner vilde komme til at vente efter disses Anlæg i 6 Aar. Hvis nu Jern-

baneloven — som man forventer — vedtages, og der saaledes er Udsigt til at faae Jernbaner, medens man strax efter denne Expropriationslovs Vedtagelse kommer til at svare Expropriationsudgifterne, og der derefter skulde indtræffe Omstændigheder, som medførte, at de paagjældende Egne dog ikke fik Banen paa Grund af, at Pengene til den Tid ikke slog til til at bygge Jernbanerne for, saa vilde det være en meget stor Ubillighed. Det kunde siges, det vil være en Ubillighed ogsaa saaledes, som Forslaget her foreligger, men Ubilligheden bliver dog ikke nær saa stor, naar Byrden bliver ligelig fordeelt over det Hele. Der er sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), at det vilde være en stor Ubillighed for dem, der f. Ex. boe midt i Sjælland, at skulle bidrage til en Bane i et eller andet Hjørne eller i det yderste Hjørne af Provindsen. Jeg troer dog ikke, den Betragtning holder ganske Stik. Naar det paatænkte Jernbanenet bliver fuldført, vil hele Provindsen Sjælland blive omfluttet og omringet af Jernbaner, og der kan maaskee twistes ikke saa lidet om, hvorvidt de, der boe midt i Sjælland, have mindre Fordeel af Jernbanerne end adskillige af dem, som ligge lige tæt op til Jernbanerne. Det forekom mig endog, at det ærede Medlem selv var i Begreb med at paavise, at der kunde være Entelte af dem, hvis Eiendomme Banerne f. Ex. gaae igjennem, der ligefrem kunne have Skade deraf. Saa snart man kommer ind paa Undtagelsesnes Gebet og tager f. Ex. Langeland fra, saa spørges der: hvorfor skulle saa de andre Der, som ligge i Nærheden, betale? Men skulle de undtages, saa spørges der: hvorfor skal f. Ex. Faaborgs nærmeste Omegn betale? Naar man saa gaaer videre og kommer i Nærheden af Banen, saa kan man spørge: hvorfor skulle de, der maaskee ere stillede saaledes, at de have ligefrem Skade af Jernbanerne, f. Ex. Prociere, som have Landeieendomme, og hvis Bedrift i det Hele ligger ved Jernbaneanlægene, betale? Og naar man gaaer til Kjøbstæderne, og kommer ind paa en Underjøgelse her, saa kunde man sige: hvorfor skulle de Indvaanere betale, der ikke usandsynlig vilde have Skade af den forandrede Færdsel, f. Ex. Gæst-